

ART

Adeu a un dels
últims filantrops

JORDI VIDAL I SORDÉ

Josep Suñol va deixar-nos dilluns als 92 anys, amb tot un cúmul de vivències que comporta el llarg camí recorregut. Ara feia temps que no parlàvem a causa de la depressió que patia. De fet, no el veia d'ençà del 27 de setembre del 2016, quan vam mantenir una llarga entrevista en què ens vam explicar els projectes respectius i vam llimar asprors en algunes desavinences que manteníem des que vaig deixar la Fundació Suñol. D'aquella conversa em va impressionar, sobretot, intuir el formidable abast del seu filantropisme, ja que –contràriament al que succeïa en el passat– no només es limitava al món de l'art, sinó que s'havia diversificat per afavorir altres segments de la societat.

Si bé aleshores aquella trobada va semblar-me com un mai desitjat comiat, vaig alegrar-me sincerament del esclat del seu altruisme mentre rememoràvem tot aquell temps en què jo vaig col·laborar amb ell en la conservació i catalogació de la seva impressionant col·lecció d'art. Això va ser a partir del 1979, quan, havent ampliat considerablement el nombre de peces que posseïa, em va demanar que l'inventariés, cosa que vaig dur a terme en un espai que ell va crear i va batejar com a Galeria 2 (c/ Mejía Lequerica, 14), que des de l'inici feia les funcions de magatzem i sala d'exposicions. En el decurs dels anys 80 i fins a la creació del Macba, Galeria 2 va ser una mena d'aparador de les tendències artístiques de l'avantguarda espanyola, al quan només es podia accedir en visites concertades. Malgrat això, gràcies a l'impuls de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat, va ser un autèntic lloc de pelegrinatge de patrons, directors i conservadors de museus de tot el món. També des d'allí Suñol va promoure una generosa política de cessions d'obres del seu fons per a exposicions retrospectives, entre les que cal remarcar la mostra itinerant *New images from Spain* (1980), ja que va significar el punt de partida d'un gran nombre de préstecs que va dur a terme en benefici de la promoció d'artistes. El seu mecenatge es va ampliar considerablement a l'habilitar un estudi dins de Galeria 2 destinat als creadors que s'hi volguessin establir, on entre altres hi van treballar Evru (*Zush*), Pablo Maeso, Rosa Amorós, José Noguero o Sergi Aguilar, que van mantenir una estreta relació amb el col·leccionista. El que va ser la Col·lecció Suñol, origen de la Fundació Suñol, és només una petita part del llegat formidable que farà inesborrable i plena de color la petjada que deixa aquest filantrop. —

CONSERVADOR DE LA COL·LECCIÓ SUÑOL
ENTRE EL 1979 I EL 2008

Luis Bisbe ha fet intervencions en obres de la col·lecció Suñol com una escultura de Tàpies. SARA CABARROCAS

L'art de mantenir viu el llegat de Josep Suñol

La fundació del col·leccionista inaugura una nova seu

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

El col·leccionista i filantrop Josep Suñol va morir dilluns, i els patrons de la seva fundació no van voler ajornar la posada de llarg de la nova seu de la fundació que porta el seu nom perquè van creure que és “el millor homenatge” que se li pot fer, com diu el director artístic de la Fundació Suñol, l'artista Sergi Aguilar. Així, el públic pot descobrir el nou espai de la institució al número 14 del carrer Mejía Lequerica fins al dia 23, abans que torni a tancar les portes fins al gener, quan començarà a funcionar de manera regular. A la nova ubicació, que funcionava com a magatzem de la col·lecció, la Fundació Suñol hi surt guanyant, perquè està a peu de carrer i, en lloc del brogit turístic del passeig de Gràcia, està envoltada de la tranquil·litat del barri de les Corts.

La programació prevista per avui inclou un taller de Mònica Planes per a famílies amb infants de 6 a 12 anys a la tarda (cal inscriure's a la web de la Fundació), una *performance* d'Esther Rodríguez-Barbero en col·laboració amb La Caldera titulada *We can dance* i un concert audiovisual de la violinista Sara Fontán i d'Anna Irina Russell, *Deformar la senyal*. Els visitants també podran recollir avui un obsequi creat per Antoni Miralda, *Cromomà*, que s'activarà entre el dilluns i el divendres.

La nova seu de la fundació ocupa una part del magatzem de la Fundació Suñol, i l'entrada hi serà lliure. Tot i que l'espai és molt polivalent, està previst que la part més pròxima al carrer es dediqui a presentacions de projectes específics i activitats. Ara hi ha una de les peces de la Col·lecció Suñol: un gravat de Pablo Picasso de temàtica taurina, i la intervenció que hi ha fet l'artista Luis Bisbe per capgirar-la i subvertir-ne el significat. El projecte porta per títol *això il·la resta* i també inclou obres d'Antoni Tàpies, Joan Miró, Salvador Dalí i Lucio Fontana. Totes elles són al fons de l'espai, que té unes dimensions de 100 m², i estan immerses en una atmosfera

Programació
La Col·lecció Suñol serà la protagonista de tres exposicions el 2020

ra alhora humorística, al·lucinant i provocadora: mentre que en el cas de Picasso Bisbe ha fet una rèplica del gravat, en els de Tàpies i Fontana hi ha afegit objectes a les escultures, ha il·luminat amb verd un dibuix de Dalí i ha posat una font de calor al costat d'una petita escultura de Miró.

Un 85% de la col·lecció està guardada en un espai paral·lel a l'expositiu i que té les mateixes dimensions, mentre que la resta dels fons són privats. Josep Suñol hi convivia al

seu domicili a l'edifici Les Escalles, de Josep Lluís Sert. “Barcelona està canviant molt i està molt gentrificada. Vam veure que feia falta fer un canvi”, diu Aguilar sobre la decisió de deixar l'antiga seu al passeig de Gràcia.

La col·lecció serà la protagonista de la represa de l'activitat a partir del 16 de gener. “Li dec al Josep, a la Fundació, a Barcelona i al món de l'art”, diu Aguilar. Al llarg de 2020 es podran veure tres exposicions comissariades per Valentín Roma, el director de la Virreina. La primera estarà dedicada a les “obres mestres conegudes”; la segona, a la part més “poètica i lírica” de la Fundació, i l'última als retrats. Les exposicions estaran acompanyades d'activitats pensades per repassar la història de la Fundació, com un diàleg d'Evru –que va ser el primer a fer servir l'antic espai de la Fundació dedicat a taller i residència i que està àmpliament representat a la col·lecció– amb un altre artista més jove.

Malgrat tot, Aguilar ha trobat un model propi per a la Fundació, i a partir del 2021 la programació estarà basada en conceptes i idees que vol desenvolupar amb la col·laboració de professionals externs i mitjançant formats que no només siguin exposicions. Per començar, Aguilar es planteja treballar la idea de la fragilitat i les nocions d'espai públic en contraposició al privat. —

